ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΩ ὅσα ἔγραψα διὰ τὸ μνημόσυνον τῶν θυμάτων τοῦ Χιτλερισμοῦ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἄουσβίτς: στρατόπεδον τοῦ Ἄουσβίτς: Ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν ἐξ Ἑλλάδος Ἰσραηλιτῶν ἔφερεν ἀπὸ τὸ Ἄουσβίτς ἕνα ἀμφορέα μὲ τέφραν θυμάτων τοῦ στρατοπέδου. Ἔννοῶ, θυμάτων Ἑλλήνων. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα, τίνι τρόπῳ ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ τέφρα προέρχεται ἀπὸ Ἑβραίους τῆς Ἑλλάδος, ἀνακοίνωσις μιᾶς ἑνώσεως ὁμήρων περιέχει φάρμακα στοιχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται ὅτι ὄχι μόνον τέφρα, ἀλλὰ καὶ τάφοι μὲ ὀστᾶ ἀνωνύμων Ἑλλήνων, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐπωνύμων ὑπάρχουν εἰς τὴν Γερμανίαν.

Εἷς ἕκαστον τῶν ὁμήρων, λέγει τὸ ἔγγραφον τῆς διοικήσεως τοῦ συνδέσμου, μετὰ τὴν μεταφορὰν του εἰς στρατόπεδον, ἐντὸς τῆς καταγραφῆ του καὶ τοῦ ἐδίδετο ἕνας ἀριθμός, ὁ ὁποῖος ἀνεγράφετο ἐπὶ μεταλλίνης πλακὸς εἰς διπλοῦν. Ἡ πλάξ ἐδίδετο εἰς τὸν ὅμηρον διὰ νὰ τὴν κρεμάσῃ εἰς τὸν λαιμόν του. Ὅτε δὲ ἀπεβίωνε ἢ ἐθανατοῦτο, τὸ ἥμισυ τῆς πλακὸς ἐθάπτετο μὲ τὸ σῶμα, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐδίδετο εἰς τὸν Ἐβραῖον Σταυρὸν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ στρατοπέδου, διὰ νὰ γνωρίσῃ οὗτος εἰς τοὺς οἰκεῖους του τοῦ ὁμήρου τὸν θάνατόν του καὶ τὸν τάφον του.

Ἐξ ἄλλου, πολλοὶ ὅμηροι ἀνέβαιναν μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ ἐτάφησαν ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὁμήρων. Εἰς τοὺς τάφους τῶν νεκρῶν αὐτῶν ἐτέθησαν σταυροὶ μὲ τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων.

□

ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ δὲ ἡ ἀνακοίνωσις καὶ τὰ κατωτέρω φρικιαστικά:

«Ὡς πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν τέφραν, γνωρίζομεν τὰ κατωτέρω! Ἡ καῦσις τῶν θυμάτων ἐγίνετο ὁμαδικῶς καὶ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Οἱ ὅμηροι εἰδοποιοῦντο ὅτι θὰ ἔκαμαν λουτρὸν καὶ ἀνύποπτοι ἀπέβαλλαν τὰ ἐνδύματά των διὰ τὸ λουτρόν. Ἐπαρμοῦσαν ταῦτα μὲ τὸν μεταλλικὸν ἀριθμὸν εἰς εἰδικὰς κρεμάστρας καὶ ἀμέσως εἰσήγοντο εἰς τοὺς ἀεροθαλάμους διὰ τὴν ἀλῆψιν τοῦ λουτροῦ των, ὅτου ἀντὶ τοῦ λουτροῦ ἀπέθνησκον ὑπὸ τῶν διοχετευομένων ἐντὸς αὐτῶν θηλητηριωδῶν ἀερίων ὑπὸ τῶν "Ες—"Ες. Ἐπομένως, γνωρίζομεν ἐκ τῶν ἀριθμῶν τῶν μεταλλικῶν τους πλακῶν τοὺς ἀποθανόντας ἐντὸς τῶν θαλάμων, καθ' ὅσον ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ παρελαμβάνοντο ὑπὸ τῆς διοικήσεως καὶ κατεγράφοντο. Ὡς πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον τέφραν γνωρίζομεν, ὅτι τὰ "Ες—"Ες, μετὰ τὴν καταρρεύσιν τῆς πατρίδος των καὶ τὴν κατάλυψιν ταύτης ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαφανίσωσι τὰ στρατόπεδα, τοὺς ἀεροθαλάμους καὶ τὰ κρεματόρια καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐντὸς τῶν κρεματορίων τέφραν. Τότε αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις ἐφρούρουν καὶ φρουροῦν εἰσέτι τὰ περισσότερα τῶν γερμανικῶν στρατοπέδων καὶ διατηροῦν ταῦτα μετὰ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ἀνέπαφα πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Κρεματόρια ὑπάρχουν εἰς Νταχάου, Νοϊγκάμε, Μαιχάουεν, Ἄουσβιτς καὶ ἀλλαχοῦ. Εἰς δὲ τὴν Αὐστρίαν διατηροῦνται σήμερον ὡς μουσεῖα ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως».

Ἔτσι ἐκκαθαρίζεται τὸ θέμα τῆς τέφρας καὶ τῶν τάφων τῶν ἡμετέρων μας, θυμάτων τοῦ χιτλερισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἶναι τόσον τραγικὰ τὰ γραφόμενα, ὥστε θὰ καταντοῦν νὰ φαίνωνται ἀπίστευτα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἄλλων γενεῶν.

□

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον: Ἕνας Ἀμερικανὸς ἐπισκέπτεται τὴν Αὐστραλία καὶ ἀρχίζει νὰ περιοδεύῃ ὅλη τὴ χώρα μὲ ἀμάξι. Ὁδηγός του εἶναι ἕνας χειροδύναμος Αὐστραλός. Σὲ μία στιγμὴ ὁ τουρίστας φωτάει τὸν ὁδηγό του:

—Τί εἶναι αὐτὰ τὰ ζῶα;

—Βόδια.

—Ἀστειεύεσαι; Αὐτὰ εἶναι τὰ βόδια σας; Σὲ μᾶς εἶναι τοὐλάχιστον πέντε φορὲς μεγαλύτερα!

Τὸ ταξίδι συνεχίζεται. Λίγο παρακάτω, ὁ Ἀμερικανὸς ξανα φωτάει:

—Κι' αὐτά, τί εἶναι;

—Πρόβατα.

—Ἀντε ἀπὸ δῶ ποὺ θὰ μὲ χορτοβόβῃς ἐμένα! Ἀκοῦς, πρόβατα... Στὴν Ἀμερικὴ εἶναι δέκα φορὲς μεγαλύτερα!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη κάνει τὴν ἐμφάνισί του ἕνα κοπάδι ἀπὸ καγκουρώ.

—Πῶς τὰ λένε αὐτὰ τὰ ζῶα; ρωτάει πάλι ὁ Ἀμερικανός.

—Αὐτά; κάνει ὁ Αὐστραλὸς ἀδιάφορα. Μπᾶ, δὲν εἶναι τίποτα! Ἀκρίδες!

Παρόμοιον κυκλοφορεῖ στὴν Ἀθήνα: Ἕνας Ἀμερικανὸς ξεναγούμενος ἐρωτᾶ πόσον καιρὸ χρειάσθηκαν νὰ κτίσουν κάθε κτίριο ποὺ συναντᾶ. Τοῦ ἀπαντᾶ ὁ ξεναγὸς π. χ. ὅτι γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα χρειάσθηκαν δύο χρόνια. Ὁ Ἀμερικανὸς ἀπαντᾶ: «Ὤ, ἐμεῖς, στὸ Ἀμερίκα, ἕνα τέτοιο σ π ι τ ά κ ι τὸ κτίζουμε σὲ ἕνα μῆνα». Ὁ ξεναγὸς ἀρχίζει νὰ κάνει... σκόντο. Τὸ πανεπιστήμιο, λέγει τὸ ἔκτισαν σὲ ἕξῃ μῆνες, ἀλλὰ δὲν ἐκανοποιεῖται ὁ Ἀμερικανός: «Ὤ, ἐμεῖς, στὸ Ἀμερίκα, τό κτίζουμε σὲ δεκαπέντε ἡμέρες». Ἐρωτᾶ γιὰ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐκτίσθηκε σὲ δύο μῆνες. Ἀλλά, στὸ Ἀμέρικα, χρειάζονται μόνον τρεῖς ἡμέρες! Ὁπότε, ὁ ξεναγός, μπαφιασμένος, σκέπτεται τὴν ἐκδίκησιν. Περνοῦν ἀπὸ τὴν πλατεῖα Συντάγματος καὶ βλέπουν μιὰ πελώρια πολυκατοικία:

Ὁ Ἀμερικανός: Αὐτό τὸ σπίτι τί εἶναι;

Ὁ ξεναγός: Αὐτό; Δὲν ξέρω. Χθὲς ὁράδυ ἦταν... οἰκόπεδο!

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ Β. ΜΠΑΧΙΡΕΦ

Ἱκανοποίησις ἀπὸ δήλωσιν τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς Παπανδρέου ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φιλίας τῶν δύο λαῶν

Τὸ Σοβιετικὸν πρακτορεῖον Τύπου «Νοβόστι» μεταδίδει τὸ πλῆρες κείμενον ἄρθρου τοῦ Βιατσεσλὰβ Μπαχίρεφ, σοβιετικοῦ βουλευτοῦ καὶ διευθυντοῦ ἐργοστασίου μηχανικῶν κατασκευῶν περὶ τῶν ἐντυπώσεών του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ταξίδι τῆς σοβιετικῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας στὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ τέλη τοῦ 1964 εἶχε χαρακτῆρα ἀντεπισκέψεως μετὰ τὸ ταξίδι τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν στὴν ΕΣΣΔ ποὺ ἔγινε τὸ 1956.

Ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων μου, καὶ προσωπικῶς, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν διὰ τὴν πρόσκλησιν νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν Ἑλλάδα, τὸ λίκνον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ, τὴν χώρα ὅπου ζεῖ καὶ ἐργάζεται ἕνας προικισμένος καὶ φιλειρηνικὸς λαός. Εὐχαριστοῦμε τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν πρόεδρόν της κ. Νόβα καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Μπακιλατζῆ διὰ τὴν θαυμασίαν ὀργάνωσιν τοῦ ταξιδίου μας.

Ἡ σοβιετικὴ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπροσωπεία εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίσῃ ὅλας τὰς πλευρὰς τῆς ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν πολιτισμόν του, τὰ ἐξαίσια μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος.

Θυμᾶμαι, σὲ μιὰ συνάντηση μὲ τοὺς Ἕλληνας βουλευτὰς, κάποιος εἶπε, ὅτι ὅλες οἱ σύγχρονες ἰδέες γεννήθηκαν στὴν Ἑλλάδα. Καὶ πραγματικά. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων φιλοσόφων καὶ ποιητῶν, τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Πυθαγόρα, τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Εὐριπίδου, τοῦ Σοφοκλέους καὶ τόσων ἄλλων, τὰ ξαίρει ὁ κάθε Σοβιετικὸς μαθητής. Ἐπίσης οἱ σοβιετικοὶ ἄνθρωποι μὲ θαυμασμὸ προφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωας τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος Μανώλη Γλέζου, ὁ ὁποῖος στὰ χρόνια τῆς φασιστικῆς κατοχῆς, κατέβασε ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη τὴν φασιστικὴ σβάστικα.

Ἡ φιλία τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἔχει τὶς ρίζες της στὸ μακρυνὸ παρελθόν. Ἡ Ὀρθοδοξία, ποὺ ἔπαιξε σὲ ὡρισμένη περίοδο τῆς ἱστορίας προοδευτικὸ ρόλο στὴν ἀνάπτυξι τοῦ Ρωσικοῦ πολιτισμοῦ καὶ στὴν πάλη γιὰ τὴ δημιουργία ἑνιαίου ρωσικοῦ κράτους, ἤρθε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Μέσα ἀπὸ τὴν Ρωσία περνοῦσε ὁ δρόμος «ἀπὸ τοὺς Σκαδιναυοὺς στοὺς Ἕλληνας», ποὺ ἔπαιξε τεράστιο ρόλο στὴν ἀνάπτυξι πῶν ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων σχέσεων μεταξὺ τῶν βορείων καὶ νοτίων χωρῶν.

Οἱ Ρῶσοι πολεμιστὲς ἔχυσαν τὸ αἷμα τους στὴ γῆ τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσί της ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸ ζυγό. Τὴν περίοδο ποὺ ἀπειλοῦσε ὅλο τὸν κόσμο ὁ κίνδυνος τῆς φασιστικῆς ὑποδουλώσεως, οἱ Σοβιετικοὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ Ἕλληνες πολέμησαν ξανὰ μαζὶ κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἱστορικὴ φιλία καὶ ἡ ἀμοιβαία κατανόησις μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν λαῶν ἔδωσε πλούσιους καρπούς. Οἱ Σοβιετικοὶ βουλευταὶ ἐπείθοντο στὸ κάθε τους βῆμα γιὰ τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπέναντι στὴν ΕΣΣΔ, γιὰ τὴν βαθειὰ εἰρηνοφιλία του.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι καταπιασμένος μὲ τὴν δημιουργικὴ δουλειά. Ἐπισκεφθήκαμε τὸ διϋλιστήριο πετρελαίου, τὰ μεγάλα ναυπηγεῖα, τὰ ἐργοστάσια χαρτοποιΐας καὶ ἄλλες σύγχρονες ἐπιχειρήσεις.

Στὸ δρόμο πρὸς τοὺς Δελφοὺς εἴδαμε μιὰ τεράστια κοιλάδα, ποὺ τὰ χέρια τοῦ Ἕλληνα ἀγρότη —δουλευτὴ τὴν μετέτρεψαν ἀπὸ βάλτο σὲ γόνιμα χωράφια. Σοῦ κάνει κατάπληξι, ἡ τεράστια δουλειὰ ποὺ χρειάστηκε γιὰ νὰ σχηματισθοῦν σπὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν τὰ κλιμακωτὰ χωράφια, κι' ἄθελά σου νοιώθεις νὰ σὲ κυριεύει αἴσθημα βαθιοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἁπλοὺς Ἕλληνες δουλευτὲς τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου.

Οἱ Σοβιετικοὶ βουλευταὶ συναντήθηκαν μὲ παράγοντες τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι παρακολουθήσαμε στὸ θέατρο Μουσούρη τὶς «Τρεῖς ἀδελφὲς» τοῦ Τσέχωφ. Ἡ δουλειά, τοῦ μικροῦ αὐτοῦ θιάσου δείχνει τὴν τάσι τῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως νὰ γνωρίσῃ στὸ ἑλληνικὸ κοινὸ τὴν ρωσικὴ τέχνη, νὰ συσφίξῃ τὴν φιλία καὶ τὴν ἀλληλοκατανόησι μεταξὺ τῶν λαῶν μας. Καὶ πρέπει νὰ πῶ, ὅτι οἱ Ἕλληνες καλλιτέχνες μπόρεσαν νὰ δώσουν στὸν θεατὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Τσέχωφ, ὅλο τὸ βάθος τοῦ κοινωνικοῦ δράματος τῆς ζωῆς τῆς ρωσικῆς διανοήσεως στὴν περίοδο τοῦ τσαρισμοῦ.

Στὴν Ἑλλάδα περιφρουροῦν μὲ εὐλάβεια τὰ μνημεῖα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, πρᾶγμα ποὺ μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι τὸ διαπιστώσαμε παντοῦ. Ἐπισκεφθήκαμε τοὺς ξακουστοὺς Δελφούς, τὴν Ὀλυμπία, τὴν Κόρινθο, τὴ Λειβαδιά, τὸ Σούνιο μὲ τὸ ναὸ τοῦ Ποσειδῶνος. Εἴδαμε τὴ θεϊκὴ Ἀκρόπολη στὴν Ἀθήνα μὲ τὸν Παρθενῶνα της, καὶ τὸ θέατρο τοῦ Διονύσου. Δυστυχῶς, στὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἔμειναν πολὺ λίγα ἀκέραια ἀρχαῖα ἀγάλματα. Πάντως, ὑπάρχουν περισσότερα στὸ βρετανικὸ μουσεῖο καὶ στὸ Λοῦβρο τοῦ Παρισιοῦ, ὅπου εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ πάω. Παρ' ὅλο ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παίρνει ὅλα τὰ μέτρα, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν φυγάδευσι τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος στὸ ἐξωτερικό, δυστυχῶς αὐτὸ συνεχίζεται ὥς σήμερα ἀκόμα.

Ὅπως εἶναι φυσικό, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς μας στὴν Ἑλλάδα συναντηθήκαμε μὲ κραγκοὺς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες τῆς χώρας, καθὼς καὶ μὲ ἀνθρώπους τῶν ἐπιχειρηματικῶν κύκλων.

Στὶς συναντήσεις αὐτὲς ἡ ἀντιπροσωπεία μας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία τῆς χώρας μας νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἐμπόριο, καὶ συγκεκριμένα ἐπρότεινε νὰ αὐξηθοῦν αἱ ἀποστολαὶ στὴν Ἑλλάδα μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, ποὺ εἶναι τόσο ἀναγκαῖες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία. Ἡ ΕΣΣΔ μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὶς ἀνάγκες τῆς Ἑλλάδας σὲ κάθε εἶδος ἐγκαταστάσεις. Ἐκφράσαμε ἐπίσης τὴν εὐχή, νὰ ὑπογραφῆ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ΕΣΣΔ συμφωνία μορφωτικὴ καὶ ἐπιστημονικο–τεχνικὴ συνεργασία καὶ νὰ ἀποκατασταθῆ ἀπ' εὐθείας ἀεροπορικὴ καὶ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία Μόσχας —Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀντιπροσωπεία μας ἄκουσε μὲ ἱκανοποίησιν τὴν δήλωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλοπούλου ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κομματικὸ προσανατολισμό, τρέφουν εἰλικρινῆ αἰσθήματα φιλίας πρὸς τὸν σοβιετικὸ λαό. Παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ κόμμα τῆς ΕΡΕ βρίσκεται στὴν ἀντιπολίτευσι, εἶπε ὁ κ. Κανελλόπουλος, θὰ ὑποστηρίξῃ ὅλα τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως Παπανδρέου ποὺ θὰ ἐπιδιώκουν τὴν σύσφιξι τῆς φιλίας μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ.

Ἀξέχαστη θὰ μᾶς μείνῃ ἡ συνάντησις στὴ συγκέντρωση ἑλληνο—σοβιετικῆς φιλίας, ποὺ ὀργανώθηκε στὸ θέατρο «Ἀκροπόλ» τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς μας. Στὴν δεξίωσι ποὺ δόθηκε στὴ Σοβιετικὴ πρεσβεία ὁ Βίκτωρ Γκρίσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ προεδρείου τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιὲτ τῆς ΕΣΣΔ προσκάλεσε ἑλληνικὴ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπροσωπεία νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν ΕΣΣΔ. Ὁ κ. Νόβας δέχθηκε εὐχαρίστως τὴν πρόσκλησι αὐτή.

Θὰ μοῦ εἶναι πολὺ εὐχάριστο νὰ ὑποδεχθῶ στὴ σοβιετικὴ γῆ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας, μαζὶ μὲ τὸν κ. Μπακλατζῆ καὶ τὸν κ. Νικολαΐδη, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπὸ τὸ ταξίδι μου στὴν Ἑλλάδα τρέφω πολὺ θερμὰ φιλικὰ αἰσθήματα.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἄνθρωποι θὰ ἐπιφυλάξουν στοὺς Ἕλληνας συναδέλφους τους τὸ ἴδιο ἐνθουσιώδη ὑποδοχή, σὰν αὐτὴ ποὺ μᾶς ἔγινε στὴν Ἑλλάδα, καὶ θὰ δείξουν ἔτσι γιὰ μιὰν ἀκόμα φορὰ τὴν ἐπιθυμία νὰ ζοῦν σὲ εἰρήνη καὶ φιλία μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Σοβιετικῆς Κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας εὔχομαι στὸν ἑλληνικὸ λαὸ πρόοδο καὶ εὐτυχία.

Ἂς ὑπάρχει πάντα εἰρήνη κάτω ἀπὸ τὶς ἐλῆές.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὴν συνοικίαν Ταμπαχάνων μέχρι τὸ Β' Νεκροταφεῖον, Ἁγ. Ἀλεξιωτίσσης ἀπωλέσθη χρυσοῦν μενταγιὸν φέρον φωτογραφίας τῆς ἀποβιωσάσης κόρης μου. Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν ἐπειδὴ πρόκειται περὶ οἰκογενειακοῦ κειμηλίου νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν Ἰωάννην Γιαννιὼ την ταξιτζῆν Πλατεῖαν Τριῶν Συμμάχων καὶ ἀμειφθήσεται.

ΜΟΛΙΣ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

«ΑΠ' ΟΣΑ ΖΗΣΑΜΕ ΚΑΙ ΖΟΥΜΕ»

Π. Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Κριτωνος Θωμᾶ)

Πεζογραφήματα σὲ πέντε κατηγορίες:

Φύση καὶ ζωὴ — Τὸ θῆλυ γένος — Στοχασμοὶ — Σκίτσα — Τοῦ κόσμου τὰ παράξενα

ΖΩΝΤΑΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΟΣΜΕΝΑ ΜΕ ΓΛΑΦΥΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΧΙΘΥΜΟΡ

Ζητήσατε τὸ ἀπὸ τὴν «Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου»

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΟΥΒΕΡΤΩΝ

Ὅλων τῶν τύπων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν σχεδίων μὲ τελειοτάτου τύπου μηχανήματα

ΤΑΠΗΤΕΣ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη

ΣΑΛΑΠΛΑΔΕΣ — ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΚΑΜΗΛΟ

ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΜΑΛΛΙΝΕΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΕΡΙΒΟΛΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

GERMAINE MONTEIL

ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν, νὰ ἀνακοινώσῃ, ὅτι ἡ αἰσθητικὸς τοῦ οἴκου, θὰ ἀφιχθῆ εἰς Πάτρας καὶ θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐκλεκτῆς πελατείας μας εἰς τὸ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΛΕΚΟΥ ΓΚΟΦΑ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 27, ΤΗΛ. 46 — 76, ΑΠΟ 3 ΕΩΣ 8 ΜΑΪΟΥ

Ἡ αἰσθητικὸς θὰ δίδῃ συμβουλὰς διὰ τὴν περιποίησιν τοῦ δέρματος καὶ γιὰ τὸ μακιγιὰζ ποὺ ἔρχεται σὲ ἁρμονία μὲ τὴν προσωπικότητά σας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΝΙΚ. ΛΑΜΠΕΤΗ: «Ἑρμηνεία Νεοελληνικῶν κειμένων»

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ βιβλίον τοῦ φιλολόγου κ. Νικολάου Λαμπέτη «Ἑρμηνεία Νεοελληνικῶν Κειμένων», τὸ ὁποῖον εἶναι ὅλως ἀπαραίτητον διὰ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ Λυκείου, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ πάντα ἀσχολούμενον καὶ διδάσκοντα τὰ Νεοελληνικὰ Κείμενα. Ἡ ἑρμηνευτικὴ δύναμη καὶ ὁ βαθὺς στοχασμὸς τοῦ συγγραφέως δίδουν ἕνα ἐξαιρετικὸ καὶ ἀναγκαῖον ἔργον.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΑΚΟΗΣ!

Σᾶς προσφέρομε μὲ τὴν ἐπίσκεψί μας τὴν εὐκαιρία νὰ ἀγοράσετε ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἀκουστικά μας

Ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ Πανελληνίως γνωστοῦ Οἴκου ἀκουστικῶν βαρηκοΐας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

(Ἀθῆναι, Ἁγίου Κωνσταντίνου 6, τηλ. 523–876)

θὰ εὑρίσκεται καὶ πάλιν εἰς ΠΑΤΡΑΣ μὲ τοὺς τελευταίους τύπους ἀκουστικῶν τῶν παγκοσμίου φήμης Ἐργοστασίων μας

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ... ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΠΑΙΤΗΣΙ... ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΒΑΛΑΝΤΙΟ...

Ἐπιδείξεις — δοκιμαὶ (δωρεὰν) ὡς καὶ πωλήσεις: Ξενοδοχεῖον «ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ» Πατρῶν

Διὰ 3 μόνον ἡμέρας. Ἀπὸ Τετάρτην 5 Μαΐου μέχρι καὶ Παρασκευὴν 7 Μαΐου 1965

ΠΡΟΣΟΧΗ! Πᾶσα ἄλλη εἰδοποίησις, συνωνυμία ἢ ἐπίσκεψις τῆς περιοχῆς σας, ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω προγράμματός μας, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ ἡμᾶς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἅπαντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετασχόν τας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ καὶ θείου

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

θερμότατα εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί.

Cordoba

Κόρντομπα μὲ Λανολίνη καὶ τὸ παλιὸ παπούτσι γυαλίζει σὰν λουστρίνι.

καὶ λευκὸ χρῶμα.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ

Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κατωθὶ Γουφᾶ

Παναχαϊκοῦ 2 - Τηλ. 27-34

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ ΤΟ ΑΣΘΜΑ

Νέον ἀντιβιοτικὸν διὰ πολλὰς παθήσεις

ΜΟΣΧΑ. Ἀσθματίνη ὀνομάζεται ἕνα θεραπευτικὸ μῖγμα, τὸ ὁποῖο τοποθετεῖται μέσα στὸ χαρμάνι τῶν σιγαρέττων. Τὸ νέο παρασκεύασμα περιέχει φύλλα τοῦ μανικοῦ στρύχνου (σκυλοστάφυλου) τοῦ ὑοσκυάμου (ἀρόκαπνου ἢ γερουλιοῦ, (δαιμονιαρᾶς) καὶ νίτρου τοῦ νατρίου. Ἡ ἀσθματίνη χρησιμοποιεῖται κατὰ τὰ πρῶτα συμπτώματα τοῦ βρογχικοῦ ἄσθματος.

Καμμιὰ φορὰ μὲ τὸ κάπνισμα ἑνὸς σιγαρέττου τὸ βρογχικὸν ἄσθμα σταματᾶ. Κατὰ τὸ κάπνισμα πρέπει ὁ καπνὸς τοῦ σιγαρέττου νὰ μείνῃ ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ μέσα στοὺς πνεύμονες. Αὐτὸ συντελεῖ στὴν διεύρυνσιν τῶν βρόγχων καὶ βελτιώνει τὴν αἱμοβοσίαν τοῦ ἱστοῦ τῶν πνευμόνων. Τὸ θετικὸν θεραπευτικὸν ἀποτέλεσμα ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ φύλλα τοῦ στρύχνου καὶ τοῦ ὑοσκυάμου περιέχουν οὐσίας, αἱ ὁποῖαι διευρύνουν τοὺς βρόγχους.

Μετὰ τὸ κάπνισμα σταματᾶ ἡ κρίσις κατὰ κανόνα, ὁ ἀσθενὴς ἀναπνέει εὐκολώτερον, ἐλαττοῦνται ὁ βήχας καὶ ἡ δύσπνοια καὶ ἡ ἐκπνοὴ καθίσταται βαρυτέρα. Τὸ παρασκεύασμα δὲν προξενεῖ παρενεργείας.

ΜΟΣΧΑ. Τὸ νέο ἀντιβιοτικὸ «ἐλτερίνη» περιλαμβάνει ἕνα μέρος ὀλεαντομυκίνης καὶ δύο μέρη τετρακυκλίνης. Τὸ νέο παρασκεύασμα χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν θεραπείαν σειρᾶς παθήσεων, καθ' ὅσον ἐμποδίζει